Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă Maria Egipteanca

(s.v. 1 aprilie / s.n. 14 aprilie)

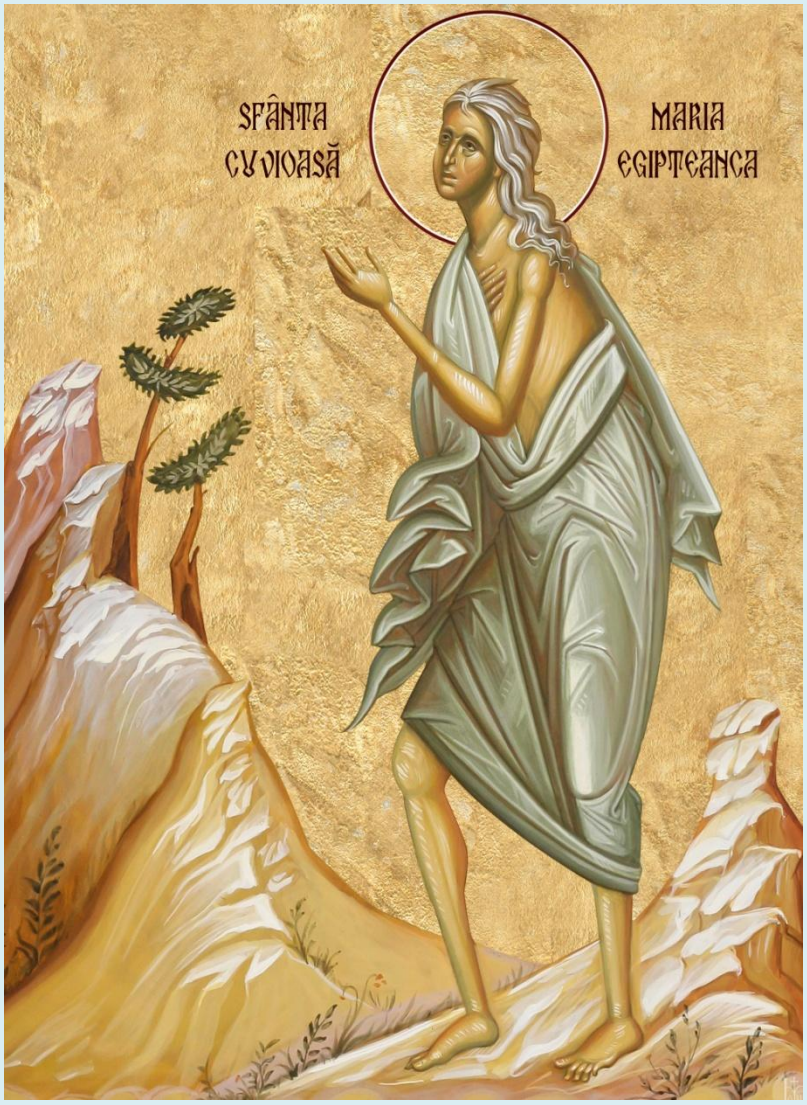

Sfânta Maria Egipteanca (344-422) (s.v. 1 aprilie / s.n. 14 aprilie):

https://www.academia.edu/42923946/Sf%C3%A2nta_Maria_Egipteanca_344_422_1_aprilie_

https://archive.org/details/sfanta-maria-egipteanca

***

Materiale despre Sfânta Maria Egipteanca:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20Maria%20Egipteanca

https://archive.org/details/@steaemy?query=Maria+Egipteanca

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Maria+Egipteanca

***

Sfântul Sofronie, al Ierusalimului - Sfânta Maria Egipteanca:

https://www.academia.edu/42628773/Sf%C3%A2ntul_Sofronie_al_Ierusalimului_Sf%C3%A2nta_Maria_Egipteanca

https://archive.org/details/Viata

https://www.slideshare.net/steaemy1/viata-249131264

&&&

Troparul Sfintei cuvioase Maria Egipteanca, glasul al 8-lea: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioasă maică Maria, duhul tău.

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea într-armată, iar Întrupându-Se Cuvântul a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Preaslăvit, că singur cu slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aflând tu acum strălucirea frumuseţii cea plină de luciri şi a razei celei dătătoare de lumină, luminează-mi, te rog, sufletul meu cel întunecat de patimi, prin rugăciunile tale cele către Domnul, mărită Marie.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorându-ţi odinioară sufletul, prin sfătuirea cea rea a şarpelui şi alunecând la fapte fără socoteală şi pogorându-l întru adâncimea pierzării, ai ales cele mai bune şi cele vremelnice le-ai defăimat.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cugete necuvioase, prin patimi mai înainte spurcându-ţi bunul neam al sufletului şi nerobirea şi purtând îmbrăcămintea cea murdară a stricăciunii, ai uitat de slava cea mai presus de minte, a Celui ce te-a zidit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Hrănindu-ţi gândul cu neoprirea şi cu deşertăciunea dezmierdărilor, amăgind pe îndrăgitori, te-ai depărtat pe sineţi de împărtăşirea cea mai bună, punând împotriva ei semeţia a tot păcatul, vrednică de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiindu-mi cugetul întinat de patimi şi rănit de păcate şi cumplit tulburându-se, curăţeşte-mă şi mă miluieşte de păcate, Ceea ce eşti plină de har, care ai născut Nestricăciunea cea înfiinţată şi izvorâtoare de viaţă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragostea cea îndumnezeită te-ai într-aripat şi lepădându-te de mărirea cea trecătoare, te-ai apropiat de Stăpânul, strigând: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apropiindu-te mai înainte către lemnul păcatului şi învăţându-te cunoştinţa aducătoare de moarte, ai alergat către Lemnul cel purtător de viaţă, Hristos, strigând: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorit-ai de vărsarea Luminii celei negrăite şi defăimând toate cele vremelnice, te-ai înălţat către privirea cea fără materie, strigând cu credinţă: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Împreunatu-ne-am cu dumnezeieştile Cete ale îngerilor, prin naşterea ta de Dumnezeu Născătoare, că ai zămislit întru tine în chip de negrăit pe Ziditorul şi ai Întrupat pe Cel Necuprins. Pentru aceasta toţi te cinstim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Te laud pe Tine, că glas am auzit, Doamne şi m-am înspăimântat, că ai venit la mine căutându-mă, pe mine cel rătăcit. Pentru aceasta preaslăvesc multă bunătatea Ta, cea către mine, Mult Milostive.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutatu-te-ai din patria ta, maică, plutind prin purtarea de grijă cea de sus către pământul sionitenilor după dorirea ta, întru care prin mărturisire ai aflat dezlegare faptelor tale.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împingându-te înapoi în chip nevăzut, mărită şi nevăzând de aproape vederea cea mai bună, darea Luminii celei negrăite, punând cugetul îndreptător nearătării, ai cunoscut cele ascunse.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te cu harul cel mântuitor şi văzând dumnezeiască şi purtătoare de Lumină strălucire, ţi-ai apropiat ochii şi inima de prea cinstita Cruce şi de acolo te-ai împărtăşit de mântuire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu bucurie văzând chipul cel prea luminos al Fecioarei şi de Dumnezeu Născătoarei, cu lacrimi ai alergat către dânsa, punând înaintea ei toate tocmelile vieţii tale, prea fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce a înfiinţat toate cu voirea, s-a unit cu omul după fiinţă prin negrăita voire şi prin neasemănata purtare de grijă; şi ieşind din tine purtând Trup, cu totul mă înnoieşte pe mine prin voinţă, Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminarea celor ce zac întru întuneric, mântuirea celor deznădăjduiţi, Hristoase Mântuitorul meu, către Tine alerg, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că alt dumnezeu afară de Tine nu ştiu.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin închipuire mutându-te din viaţă, sârguindu-te către calea cea dumnezeiască a nepătimirii, cu dragoste ai trecut apele cele vestite ale Iordanului şi ai dobândit mărire negrăită, de Dumnezeu cugetătoare maică Marie.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având suflet bărbătesc, ai năvălit către nevoinţe, pătimind tare şi bărbăteşte ai îndurat lupta cea anevoie oprită a celor potrivnice, Marie, ceea ce eşti podoaba înfrânării.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu gând întărit lepădând firea cea femeiască şi spălându-ţi patimile prin înfrânare, petrecând în pustiu ca într-o grădină dumnezeiască, te bucurai, maică, văzând frumuseţea Ziditorului tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce a înşelat pe Eva cu cuvinte în Rai şi cu multe feluri de meşteşugiri a izgonit-o din acea veşnică desfătare, acum s-a surpat şi a fost călcat de luptele tale cele vitejeşti, cuvioasă maică Marie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Răsărit al Soarelui slavei şi car purtător de lumină al Împăratului, te ştim pe tine, Fecioară, întru care a şezut Fiul Celui Preaînalt şi sicriu al bunătăţii, care ai adus în lume pe Hristos.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe deplin te-ai îndulcit, prea fericită, de arătarea lui Hristos şi întărindu-te cu dragostea Lui, ai alungat năpădirea patimilor, prea cuvioasă maică.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te cu frumuseţea faptelor tale, ai risipit năvălirea întunericului şi feţele vrăjmaşilor le-ai întunecat prin ostenelile sihăstriei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tare îţi întindeai ochiul tău, rugându-te celei ce singură este Preacurată, sprijinindu-te totdeauna către dânsa, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai scaun al Împăratului mai presus de ceruri, Preacurată, cuprinzând trupeşte plinirea dumnezeieştii Lui stăpâniri.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări astăzi te-ai arătat mireasă a lui Hristos, prin pocăinţă urmând vieţii îngereşti şi cu arma Crucii pierzi pe demo-

ni. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă Împărăţiei Cerului, prea cuvioasă maică Marie, prea cinstită.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri au călcat porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, de a se închina chipului de aur din câmpul Deira; şi aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vrăjmaşul cel ce se lăuda şi peste măsură se semeţea, vrând să biruiască tot pământul, a fost biruit el de femeie şi cel ce a omorât pe om şi l-a izgonit afară din desfătarea cea de viaţă dătătoare se vede omorât.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce în chip minunat a hrănit odinioară pe popor în pustiu, Acesta ţi s-a făcut ţie odihnă şi mângâiere, hrănindu-te şi adăpându-te cu Putere de negrăit, de Dumnezeu cugetătoare, ţie care strigai: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tare îngrădindu-te cu Crucea, ai scuturat furtunile patimilor, tăindu-le aşa cum a tăiat marea văzătorul de Dumnezeu; şi fără patimă trecând către pământul făgăduinţei, ai primit moştenirea cea netrecătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vrăjmaşul celor bine credincioşi, prin nenumăratele lui năvăliri nu a putut să biruiască răbdarea ta cea tare şi nemişcată. Pentru aceea te ridicai asupra piericiunii lui, strigând: bine eşti cuvântat, Dumnezeu părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu Cel Necuprins S-a Întrupat din tine, Maică Fecioară prea cinstită şi ca un Bun în pântecele tău a zidit din nou pe om. Pentru aceea lăudându-te pe tine ca pe o mijlocitoare a Tainelor celor înfricoşătoare, strigăm: bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu Trup.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, cel ce S-a pogorât...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu razele virtuţilor fiind luminată, vestirea isprăvilor tale a străbătut acum în chip de lumină toată lumea. Pentru aceea cu credinţă mărim pomenirea ta, prea cuvioasă maică.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De bucurie negrăită s-a învrednicit de Dumnezeu cugetătorul Zosima, pândindu-te pe tine în pustiu, şi strigând: lăudaţi făpturile pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Împărtăşindu-te de daruri şi învrednicindu-te de dumnezeiască răsplătire, ţi-ai adus aminte de plecarea lui Zosima, de Dumnezeu purtătoare şi cu dânsul împreună cântând, ziceai: pe Tine Te prea înălţăm Hristoase în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să răpeşti pe om, Dumnezeule, de la ucigaşul de om, Te-ai arătat pe pământ, purtând Trup cu adevărat, Mântuitorule, păzind curată pe Ceea ce Te-a născut. Pentru aceea Te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce în chip de negrăit...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragoste împărtăşindu-te Tainelor cu dorinţa şi umplându-te de Lumina cea strălucitoare şi câştigând harul cel de negrăit al Mirelui tău, te-ai învrednicit de dumnezeiască şi fericită mutare.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunoscând Taina mutării tale, ai umblat pe ape neudată, de Dumnezeu purtătoare şi de pe pământ te-ai mutat, ajungând la frumuseţea cea neajunsă şi la veselia Ziditorului tău, prea cinstită.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Maria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând făclie şi fiind înfrumuseţată cu strălucirea virtuţilor, priveşti la scaunul Împăratului tuturor şi te veseleşti de frumuseţea Lui cea dulce, dănţuind împreună cu drepţii, de Dumnezeu insuflată maică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Primind multe daruri de la Dumnezeu pentru ostenelile şi trudele voastre, Marie, împreună cu de Dumnezeu cugetătorul Zosima, înduplecaţi-L şi acum pentru noi toţi, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai mai înaltă decât toate făpturile, Fecioară şi Stăpână, ca una ce în pântecele tău ai purtat cu Trup pe Stăpânul tuturor mai presus de cuvânt şi l-ai hrănit cu lapte, precum se cuvine unei maici. Pentru aceasta toţi pe tine te mărim.

Irmosul: Ceea ce în chip de negrăit ai întrupat din coapsele tale cele fecioreşti pe Dumnezeu Luminătorul, Cel ce a Răsărit mai înainte decât soarele şi a venit la noi în Trup, binecuvântată eşti Preacurată; pentru aceea după vrednicie te mărim.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să

stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Toate săltările trupului înfrânându-ţi prin ostenelile cele sihăstreşti, ai arătat înţelepţirea sufletului tău, vitează; că poftind să vezi Crucea Domnului, te-ai răstignit singură pe tine lumii, cea vrednică de a fi cântată. Drept aceea şi spre râvna vieţii îngereşti cu dragoste te-ai îndemnat singură, prea fericită. Pentru aceasta noi credincioşii, cinstind pomenirea ta, cerem să se dăruiască lumii iertare de greşeli, prin rugăciunile tale, prea cuvioasă maică Marie.

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

În noroiul păcatelor am căzut şi nu este întru mine chipul fiinţei, că m-am înecat cumplit în viforul păcatelor mele; ci tu, ceea ce ai născut pe Cuvântul, Cel Singur Iubitor de oameni, caută spre mine, Fecioară şi mă miluieşte de tot păcatul şi de patimile cele pierzătoare de suflet şi de toată răutatea vrăjmaşului celui cumplit; ca să cânt veselindu-mă: roagă-te lui Dumnezeu şi Ziditorului să dăruiască iertare de greşeli celor ce năzuiesc cu credinţă la sfânt acoperământul tău.

Sedealna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul, văzându-L Mieluşeaua pe Cruce spânzurat pe nedrept, tânguindu-se, striga: vai mie, Preaiubite Fiule! Ce este această mare, înfricoşătoare şi străină Taină pe care o văd? Mă sfărâm la cele dinlăuntru şi a suspina nu am putere şi nu pot suferi ca să Te văd mort. Ci, fie-Ţi milă, Stăpâne, de sus-

pinurile cele de maică şi precum ai zis, umple-mă de bucurie, Înviind din mormânt ca un Dumnezeu.

Sinaxar

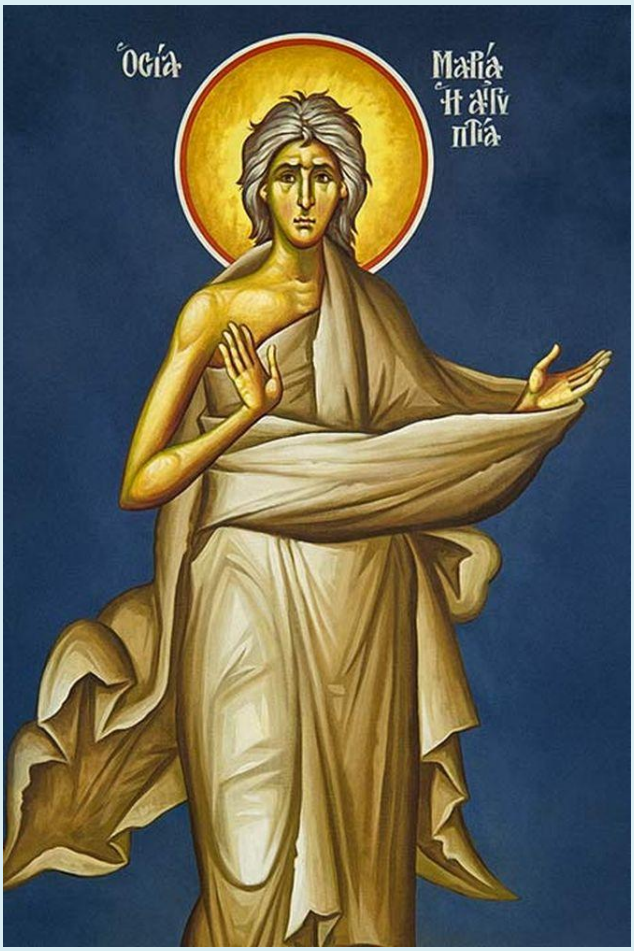

În ziua întâia, pomenirea prea cuvioasei maicii noastre Maria Egipteanca.

Stih: S-a înălţat duhul, trupul de demult părăsind,
Zosima trupul cel mort al Mariei ascunde-l în pământ.
În întâia zi a lui aprilie,
A murit Maria lauda pustiei.

Aceasta a fost din Egipt, care mai înainte trăia cu neînfrânare şi cu neastâmpărare, şi chema sufletele multor oameni spre pierzare la desfătarea împreunării curveşti. Deci petrecând ea şaptesprezece ani întru necurăţie, că dintâi-aşi dată de mică a fost căzută în faptele cele rele, pe urmă s-a dat cu totul spre nevoinţe şi spre bunele fapte.

Şi atâta s-a înălţat prin nepătimire, cât trecea şi apa Iordanului pe deasupra, şi când sta pe pământ la rugăciune se ridica, şi se înălţa în sus.

Iar pricina întoarcerii ei a fost aceasta: Când a fost pe vremea închinării cinstitei Cruci, mergând mulţi din multe locuri la Ierusalim, a mers şi ea împreună cu tineri desfrânaţi. Şi sosind acolo, şi fiind oprită nevăzut de la intrarea cinstitei Biserici, puse chezaş pe prea curata Fecioară Maica lui Dumnezeu, cum că de se va lăsa să intre înlăuntru, să-şi aleagă a trăi cu înţelepciune, şi a nu mai sluji în viaţa cea rea, şi în poftele şi în dezmierdările cele trupeşti.

Deci dobândindu-şi dorinţa după rugăciunea ei n-a minţit la făgăduinţa ce a făcut, ci trecând Iordanul, şi mergând în pustiu, s-a nevoit patruzeci şi şapte de ani, neavând pe nici un om, ca să o vadă, fără numai pe Dumnezeu. Prin mijlocul căruia s-a depărtat de la firea omenească, şi a dobândit îngerească petrecere, şi mai presus de om pe pământ.